

خبرها

تولید نفت عراق را افزایش می‌دهیم

رویتزر : وزیر نفت عراق تأکید کرد، مرگ رئیس گروه القاعده در عراق ، موجب افزایش بیش از پیش میزان تولید نفت خام در این کشور خواهد شد. حسین شهرستانی افزود: مرگ زرقاوی موجب کاهش حملات تروریستی و خشونت در عراق خواهد شد و این مسئله موجب افزایش تولید و صادرات نفتی عراق به خصوص در مناطق شمالی کشور خواهد شد. وی بدون اشاره به زمان دقیق آغاز به کار مجدد خط لوله انتقال نفت عراق به ترکیه، تنها نسبت به افتتاح مجدد این خط لوله در آینده نزدیک ابراز امیدواری کرد. خط لوله انتقال نفت عراق به ترکیه در پی گسترش حملات تروریستی در شمال عراق، فعالیت خود را متوقف کرده است. شهرستانی در این باره گفت: کارشناسان وزارت نفت عراق در حال تعمیر و مومت این خط لوله هستند و با تکمیل عملیات بازسازی، از طریق این خط لوله ۷۰۰ هزار تن نفت در روزانه بیش از ۳۰۰ تا ۴۰۰ هزار بشکه نفت به ترکیه صادر خواهد شد و عراق به هدف صادرات نفتی ۱/۶۵ میلیون بشکه در روز دست خواهد یافت. شهرستانی که برای شرکت در کنفرانس انرژی در شهر استانبول ترکیه به سر می‌برد، تصریح کرد: میزان صادرات نفتی عراق طی ماه ژوئن روزانه به بیش از ۱/۶ میلیون بشکه خواهد رسید. این رقم طی ماه مه روزانه به بیش از ۱/۵ میلیون بشکه رسیده بود. عراق هم اکنون سومین ذخایر بزرگ نفتی جهان را در اختیار دارد ولی میزان تولید نفت این کشور طی سال‌های اخیر به علت تحریم‌های تجاری سازمان ملل، جنگ و کاهش سرمایه‌گذاری‌های خارجی به شدت افت داشته است. شهرستانی در ادامه ضمن تأکید مجدد بر عزم وزارت نفت عراق در مبارزه فراگیر با مفاسد مالی یادآور شد: تاکنون بسیاری از قراردادهای نفتی منعقد شده با شرکت‌های داخلی و خارجی به علت مفاسد مالی متعدد، فسخ شده است. ۱۲ قرارداد در زمینه صادرات نفت و یک قرارداد مهم در زمینه واردات بنزین از سوی وزارت نفت عراق فسخ شده است. برهم صالح معاون نخست‌وزیر عراق نیز گفت: میزان تولید نفت عراق تا سال ۲۰۱۰ میلادی با بیش از دو برابر رشد روزانه به ۴/۳ میلیون بشکه خواهد رسید.

پرداخت حقوق ۲۰۰هزار تومانی از تیر

خبرگزاری «مهر» در خصوص زمان پرداخت حقوق بازنشستگان و دلایل تعویق آن گفت: آئین‌نامه پرداخت این حقوق توسط دولت مصوب و احکام آن نیز از تاریخ اول فروردین ماه سال جاری صادر و بوده‌چ آن نیز ابلاغ شده است. وی با بیان اینکه هیچ مشکلی از نظر دولت برای پرداخت این حقوق وجود ندارد، افزود: دولت برای پرداخت ماهانه حداقل حقوق ۲۰۰ هزار تومانی به بازنشستگان در سال جاری، ۹۲۰ میلیارد تومان در نظر گرفته است. حسینی با اشاره به قول‌های سازمان بازنشستگی برای صدور احکام و انجام کارهای اداری در این خصوص، اظهار داشت: قرار بود این سازمان از خرداد یا تیرماه نسبت به پرداخت این میزان حقوق اقدام و مابه‌التفاوت حقوق سه‌ماه ابتدای سال جاری را به عنوان معوقه به صورت یکجا پرداخت کند. معاون پارلمانی سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور با بیان اینکه سازمان بازنشستگی در حال انجام کارهای اداری است، گفت: آنچه در این ارتباط مربوط به دولت و مجلس بوده انجام شده است. وی در پاسخ به این سؤال که آیا این حقوق تا تیرماه پرداخت می‌شود، اظهار داشت: به نظر می‌رسد تا پایان ماه جاری پرداخت شود و مدت زمان پرداخت آن تا پایان تیرماه به طول نخواهد انجامید.

قیمت جهانی نفت کمتر از ۷۰ دلار

رویتزر : به دنبال کشته شدن ابومصعب زرقاوی رئیس تشکیلات گروه القاعده در عراق، قیمت جهانی نفت به کمتر از ۷۰ دلار در هر بشکه رسید. کاهش تنش در پرونده هسته‌ای ایران نیز نقش مهمی در کاهش قیمت جهانی نفت طی روزهای اخیر داشته است. قیمت هر بشکه نفت سبک آمریکا در بازار نیویورک برای تحویل در ماه جولای ۹۷ سنت کاهش به ۶۹/۸۵ دلار رسید. هر بشکه نفت برنت دریای شمال در بازار لندن نیز ۸۱ سنت کاهش، ۶۸/۳۸ دلار مبادله شد. مصطفی علنی کارشناس عراقی موسسه تحقیقاتی خلیج فارس در این باره گفت: به هلاکت رسیدن زرقاوی به معنای پایان تهدیدات تروریستی بر ضد تأسیسات و اهداف نفتی عراق نخواهد بود.

ادامه از صفحه ۱۱

■ در دولت فرهنگ رشد صادرات پذیرفته است؟ دستگاه دیپلماسی برای رشد صادرات و عضویت در پیمان‌های منطقه‌ای قلمی برداشته است؟

ستوان خیلی خوبی پرسیدید. در خلال این مدت متوجه شدیم رئیس‌جمهور به‌شدت علاقه‌مند به رشد صادرات غیرنفتی است. در هر جلسه‌ای که من را می‌بینند یا وزیر بازرگانی را می‌بینند از آخرین آمار صادرات با مشکلات می‌پرسند. در شورای عالی صادرات غیرنفتی دستگاه بانکی را مورد عتاب و خطاب قرار می‌دادند که مشکلات صادرات‌کنندگان را حل کند. وزارت خارجه اخیراً در این زمینه فعال شد و تجربه جدیدی را شروع کرد که چه‌طور سفیر بخش زیاد زمان خود را صرف شناسایی بازار هدف و اطلاع‌رسانی به صادرات‌کنندگان. البته هنوز مشکلاتی هست که به صورت ذاتی وجود دارد. مثلاً حضور صادرات‌کننده به لحاظ تجاری در سفارتخانه‌ها آسان نیست. باید در کنار سفارتخانه‌ها شعب سازمان توسعه تجارت ایجاد شود که از محدودیت‌های مرسوم امنیتی که وجود دارد رها شویم. خوشبختانه سفارتخانه‌ها شروع کردند اما مشکلات ذاتی و ساختاری به آسانی حل نمی‌شود. سفیر ما در سریلانکا می‌گفت دو سال است تلاش کردیم برای صادرات به بازار سریلانکا که کاملاً بررسی شده، با صادرات‌کنندگان و بخش‌های اقتصادی تماس بگیرم و به آنها اطلاعات بدهم اما هنوز موفقیت چندانی نداشتیم. پس وقتی سفارتخانه تلاش می‌کند چون ارتباط اقتصادی با بدنه صادراتی ندارد، دچار مشکل می‌شود. قصد ما این است که سازمان توسعه تجارت پل ارتباطی سفارتخانه و بخش‌های اقتصادی باشد.

■ **ا**یا سفارتخانه‌ها به این دید رسیده‌اند که می‌شود اولویت مسائل اقتصادی را هم در کنار مسائل سیاسی قرار داد؟

ما تجربه جدیدی را در سفارتخانه‌ها شروع کردیم که از اصلی بودن مسائل سیاسی به سمت اصلی بودن مسائل اقتصادی حرکت کنیم. امروز جهان بر پایه اقتصاد می‌گردد حتی مسائل امنیتی تا حد زیادی به پتانسیل‌های اقتصادی برمی‌گردد. اگر کشوری نمی‌تواند می‌شود و ابرقدرت‌ها از آنها هراس دارند به پتانسیل اقتصادی آن کشور هم برمی‌گردد.

■ **این دید را رئیس‌جمهور و دستگاه دیپلماسی هم قبول دارد؟**

نمی‌توانم با قاطعیت بگویم این دیدگاه هست یا نه. تاکنون آقایان به طور شفاف با این سؤال مواجه نشده‌اند. فکر می‌کنم باید از آنها سؤال بشود. من دیدگاه خود را گفتیم. منظور این بود که در دنیای روابط خارجی اولویت‌های اساسی در روابط اقتصادی وجود دارد که اگر از دید پنهان بماند روی روابط سیاسی اثر می‌گذارد و سازوکار سیاسی را ناکارآمد می‌کند. ممکن است سال‌ها با پاکستان بنشینیم، بگویم برادرم به‌مدین هستیم. بعد چی؟ همه اینها را می‌گویم که به هم ابراز علاقه کنیم؟ باید براساس این مشترکات رابطه اقتصادی را شکل بدهیم. رابطه اقتصادی می‌تواند در چارچوب تعرفه ترجیحی، سرمایه‌گذاری مشترک یا بانک مشترک شکل بگیرد. باید با ابراز اقتصادی اشتراک معنوی را به اشتراک منافع مادی تبدیل کنیم که دوستی‌ها پایدار بماند. ما از این وجوه مشترک استفاده نکردیم. بعد آمریکا و سایر کشورها بدون وجوه مشترک بیشتری ارتباط تجاری را با پاکستان برقرار می‌کنند. رئیس‌جمهور گفتند حتی ترویج دین در بسیاری از کشورهای آسیای جنوب شرقی از طریق تجار بوده است.

■ **مهم‌ترین جایی که می‌شود دیدگاه کلان دولت را دید، بودجه ستوانی است، ظاهراً در بودجه ۸۵ تکلفی هست که درآمد واردات ۶۰ درصد رشد کند. برای تحقق این تکلیف باید رشد واردات با رشد تعرفه صورت گیرد. نظر دولت در اجرای این مورد چیست؟**
ما اطلاع دقیقی ندارم. اگر فشار درآمد دولت بر واردات و تعرفه‌ها تحمیل شود، مشکلاتی چون تورم، گرانی و نارضایتی مشتریان بروز می‌کند. کسانی که در دولت و مجلس روزی نرخ موثر تعرفه بود ۱۳ و ۱۶ را گفتند این محاسبات را انجام دادند که نباید از یک سو درآمدزا باشیم و از سوی دیگر درآمد از طریق تورم، گرانی و ناکارآمدی سیستم اقتصادی از دست برود.

■ **در خلال صحبت‌های سیاسی و اقتصادی سایه انداخته و نمی‌گذارید کردید که می‌تواند به صورت دو بازو در کنار هم عمل کند. رفتار سیاست خارجی دولتمردان را برای توسعه صادرات و تجارت خارجی چطور ارزیابی می‌کنید؟**

در مسافرت‌هایی که در کنار وزرا برای من پیش آمد، قاطبه آنها تلاش وافی دارند که موضوعات سیاسی بهانه منفی برای کاهش روابط اقتصادی ایجاد نکند. کشور ما امکان هر گونه توسعه روابط را با کشورهای همسایه دارد. هدف مدیران دولت و دولت‌نهم باز کردن فضاهای کاری است. موضوع هسته‌ای روی فعالیت‌های سیاسی و اقتصادی سایه انداخته و نمی‌گذارد به درستی چهره رفتار سیاسی و اقتصادی دولت‌نهم را شناسایی کنیم. شاید مجبورند به خاطر خطوط قرمزی که با پس کشیدن از آن غیرممکن است، مواضع خود را نشان دهند. وقتی بحث خطوط قرمز مطرح نیست و مشکلات روابط دوستانه را دخشده‌دار می‌کند، با جدیت وارد عمل می‌شوند تا مشکلات را از پیش رو بردارند. رفتار باز و تعامل با اقتصاد جهانی را هم از خود نشان می‌دهند چون این مجموعه رفتارها کمتر گزارش می‌شود اما موضوع هسته‌ای در رسانه‌ها عنوان می‌شود، چه‌رو بسته یا غیرآماده

برای تعامل را نشان می‌دهد. حال آنکه مسئولان دولتی در این مورد تلاش وافر می‌کنند. فراموش نکنید راجع به سیستم بسیار بزرگی به‌نام دولت صحبت می‌کنیم که اگر همه عناصر آن درست کار کنند ممکن است مجموعه درست و رضایت‌بخشی را در

اقتصاد ایران

دیوار تعرفه، صنایع را تنبل نکند

معروض نمایش قرار ندهد. ناهماهنگی‌ها به‌طور طبیعی در دولت بروز می‌کنند و بعضاً خروجی دلخواه را نمی‌بینیم. نباید این مشکلات را به دیدگاه مسئولان نسبت داد. به عنوان عارضه‌یابی به دولت بزرگی مثل دولت ما می‌شود به وضوح علم هماهنگی را در میان بخش‌های مختلف دید و از آن اسم برد.

■ **در مصاحبه مطبوعاتی خود گفتید برای رشد صادرات مسائل سیاسی و اجتماعی را هم مطالعه می‌کنید. نتایج این مطالعات چه بوده؟**

عرض من این بود که در کشورهایی که ما مطالعه می‌کنیم، تنها بررسی رقیب کافی نیست، باید آخرین پدیده‌های سیاسی و احزابی که سرکار می‌آیند را هم مطالعه کنیم و بشناسیم. در برخی جوامع کالای ایرانی طرفدار دارد اما گروه‌های سیاسی علاقه‌مند نیستند کالای ایرانی آنجا رسوخ کند. این طرز تفکر را باید شناسایی کنیم و از قبل برای جبهه‌بندی آماده باشیم.

■ **شما معتقد به حل جبهه‌بندی‌ها هستید یا می‌خواهید با اولویت روابط سیاسی صادرات انجام دهید؟**

ما دنبال صادرات هستیم و به جز اسرائیل که رسماً نباید با آن تجارت داشته باشیم با کل دنیا می‌توانیم کار کنیم. اگر در کشوری با ایجاد مشکل یک گروه سیاسی برای کالای ایرانی مواجه شویم، ابرازهای ما هم سیاسی است و هم اقتصادی. ضمن هماهنگی با سفارتخانه باید تحلیل کنیم که برای حل مشکل چه کاری باید انجام شود. اینکه گروه صهیونیستی نفوذ کرده و ایجاد اختلال می‌کند، یا نیاز به حل سوءفهم است، می‌شود با گروه‌های غیرصهیونیستی دیدار کرد یا سوءفهم‌ها از طریق سفارت حل شود. حتی می‌شود از طریق رسانه‌های محلی اطلاع‌رسانی کنیم و تبلیغات سوء را پاسخ بگوییم.

■ **این کار شروع شده؟**

خیر، مطالعه آن شروع شده اما فعالیت شروع نشده که در کشورهای مباحثات سیاسی را شناسایی کنیم.
■ **مثالی دارید که در کشوری از ممانعت یک گروه سیاسی اطمینان حاصل کرده باشید؟**

در عراق برخی گروه‌های مذهبی به دنبال این بودند که در مورد کالای ایرانی بدگویی صورت بگیرد و خریدار را متصرف کنند. ما تازه این اطلاع را گرفتیم و روی آن کار می‌کنیم. در برخی کشورهای CIS (آسیای میانه) شنیدیم که چینی‌ها یا گروه غیررسمی صادرات‌کننده به آن کشورها، کالاهای را به اسم کالای ایرانی و باکیفیت پایین‌تر به آنجا صادر می‌کنند. شناسخت بازار موضوعی دیگه‌ست، پویا و هر روزه است. گروه‌های حاکم، جای خود را پیدا می‌کنند. به گروه سیاسی رقیب بدهد، مجدداً باید مطالعه آن بازار و شرایط سیاسی و اجتماعی را آغاز کنیم. وقتی کالای وارداتگرانی را مسلمانان تحریم کردند در کشورهای اسلامی پدیده سیاسی رخ داد و بهترین فرصت بود که صادرات مواد لبنی ایران به آن کشورها صورت بگیرد.

■ **چرا این فرصت از دست رفت؟**

ما را تولیدکنندگان جلسه گذاشتیم اما آمادگی نداشتند. چه از نظر ظرفیت و چه بسته‌بندی. این تحول سیاسی بود که فرصت اقتصادی ایجاد کرد. با رد یک کشور دیگر شنیدیم که برخی مقامات آمریکایی و اروپایی گفتند مقامات آن کشور به آمریکا و اروپا وارد نشوند. فشار سیاسی غربی‌ها فضای روحی و روانی آن کشور را برای حضور ما فراهم می‌کند. در دیدارهای ما با مسئولان آن کشور، زمینه حضور تولیدکنندگان ما به آنجا فراهم شد. ما پیشنهاد داریم که برای صادرات به هر کشور یک فرد را مسئول کنیم. الان سندهایی هست به اسم ستاد هماهنگی افغانستان از عراق که زیر نظر مقامات عالی‌رتبه مثل آقای داوودی معاون اول یا آقای سعیدلو معاون اجرایی رئیس‌جمهور فعال هستند. این اشخاص گرفتاری بسیاری دارند. باید شخص مشخصی در کشور این مسئولیت را بر عهده بگیرد.

■ **منظورن‌ان از این اشخاص مسئول همان رابزن بازرگانی است؟**
خیر، رابزن بازرگانی بازری اجرائی این آدم است.
■ **یعنی مافوق رابزن بازرگانی باشد؟**
بله، رابزن نمی‌تواند برای هر مشکلی به ایران بیاید تا با وزارتخانه‌های مختلف هماهنگی انجام دهد. آن فرد مثل یک وزیر که بازار داخل را بر عهده دارد، متولی صادرات به یک کشور مشخص می‌شود و هماهنگی با تمام دستگاه‌ها را انجام می‌دهد. الان سازمان‌های بازرگانی چند استان تلاش می‌کنند بازار عراق را بشناسند و به آنجا صادرات انجام دهند. ما نقش هماهنگ‌کننده داریم و میز عراق را هم تشکیل دادیم که راهکارهای ارائه داده. اگر کسی مسئول عراق باشد اث‌ریخش‌تر است یعنی مسئول مشخصی برای صادرات در کشور هست.

■ **اگر اجازه بدهید در مورد رابزنان بازرگانی سؤال کنم. رابزنان گله دارند که سفارتخانه‌ها با آنها هماهنگ نیستند و تنها مسائل خیلی را پیگیری می‌کنند. آیا بحثی هست که رابزنان به‌طور مستقل – نه در قالب سفارتخانه – فعالیت کنند؟**
رابزن بازرگانی از طریق وزارت بازرگانی اعزام شده و سایر اعضای سفارت از سوی وزارت خارجه. طبیعی است که اختلافات و ناهمگونی‌هایی در فعالیت‌شان وجود داشته باشد.
■ **یعنی ماهیت ماموریت‌شان تفاوت دارد؟**

بله، البته امیدواریم مثل دو برادر با هم کار کنند اما به هر حال نوع ماموریت و محل اعزام‌شان متفاوت است و گاهی نیاز است مسئولان دولتی در مورد موضوعات سیاسی بهانه منفی برای کاهش روابط اقتصادی ایجاد نکند. کشور ما امکان هر گونه توسعه روابط را با کشورهای همسایه دارد. هدف مدیران دولت و دولت‌نهم باز کردن فضاهای کاری است. موضوع هسته‌ای روی فعالیت‌های سیاسی و اقتصادی سایه انداخته و نمی‌گذارد به درستی چهره رفتار سیاسی و اقتصادی دولت‌نهم را شناسایی کنیم. شاید مجبورند به خاطر خطوط قرمزی که با پس کشیدن از آن غیرممکن است، مواضع خود را نشان دهند. وقتی بحث خطوط قرمز مطرح نیست و مشکلات روابط دوستانه را دخشده‌دار می‌کند، با جدیت وارد عمل می‌شوند تا مشکلات را از پیش رو بردارند. رفتار باز و تعامل با اقتصاد جهانی را هم از خود نشان می‌دهند چون این مجموعه رفتارها کمتر گزارش می‌شود اما موضوع هسته‌ای در رسانه‌ها عنوان می‌شود، چه‌رو بسته یا غیرآماده

برای تعامل را نشان می‌دهد. حال آنکه مسئولان دولتی در این مورد تلاش وافر می‌کنند. فراموش نکنید راجع به سیستم بسیار بزرگی به‌نام دولت صحبت می‌کنیم که اگر همه عناصر آن درست کار کنند ممکن است مجموعه درست و رضایت‌بخشی را در

معروض نمایش قرار ندهد. ناهماهنگی‌ها به‌طور طبیعی در دولت بروز می‌کنند و بعضاً خروجی دلخواه را نمی‌بینیم. نباید این مشکلات را به دیدگاه مسئولان نسبت داد. به عنوان عارضه‌یابی به دولت بزرگی مثل دولت ما می‌شود به وضوح علم هماهنگی را در میان بخش‌های مختلف دید و از آن اسم برد.

■ **در مصاحبه مطبوعاتی خود گفتید برای رشد صادرات مسائل سیاسی و اجتماعی را هم مطالعه می‌کنید. نتایج این مطالعات چه بوده؟**

عرض من این بود که در کشورهایی که ما مطالعه می‌کنیم، تنها بررسی رقیب کافی نیست، باید آخرین پدیده‌های سیاسی و احزابی که سرکار می‌آیند را هم مطالعه کنیم و بشناسیم. در برخی جوامع کالای ایرانی طرفدار دارد اما گروه‌های سیاسی علاقه‌مند نیستند کالای ایرانی آنجا رسوخ کند. این طرز تفکر را باید شناسایی کنیم و از قبل برای جبهه‌بندی آماده باشیم.

■ **شما معتقد به حل جبهه‌بندی‌ها هستید یا می‌خواهید با اولویت روابط سیاسی صادرات انجام دهید؟**

ما دنبال صادرات هستیم و به جز اسرائیل که رسماً نباید با آن تجارت داشته باشیم با کل دنیا می‌توانیم کار کنیم. اگر در کشوری با ایجاد مشکل یک گروه سیاسی اطمینان حاصل کرده باشید،

آن را به کشور دیگری صادر می‌کند.

■ **برخورد ما قبلاً با یک همکار خارجی در خصوص I-90 با ترک‌سل مسیح بوده که دوباره سرمایه‌گذار بیاید؟**

قصد ندارم آنها را تحلیل کنم. سرمایه‌یادی در دنیا است. ابجعی از سرمایه هم نزد ایرانیان خارج از کشور است. اگر مرکب رفتاری شدیم که احساس عدم امنیت سرمایه‌گذاری کردند باید طوری رفتارسازی کنیم که جاذب سرمایه‌گذاری خارجی باشیم. سرمایه‌های زیادی دنبال کار و تولید می‌گردند. باید در این زمینه خیلی کار کنیم. در زمینه هتل داری و بانک‌داری و . . باید از آنها استفاده کنیم.

■ **شما به آمدن بانک‌های خارجی اعتقاد دارید؟ یا توجه به اینکه صادرات‌کنندگان هم خیلی به آن احتیاج دارند؟**

ما به بانک مرکزی درخواست دادیم که بانک المستقبل بحرین را در ایران تأسیس کنیم. دوسوم بانک المستقبل متعلق به بانک‌های ایرانی است که در بحرین هستند و می‌تواند به روند جذب سرمایه کمک کند. ضمن آنکه اگر قوانین نافی این امر باشند از نظر ما قابل احترام هستند.

■ **آیا ابتقدر مصر هستند که به خاطر آمدن بانک، در صورت وجود قوانین نافی خواستار اصلاح قوانین شوند؟**

برخی قوانین مثل قانون اساسی هست که ما مطیع آن هستیم اما در مورد برخی قوانین و تفسیر آنها امکان اصلاح هست و نیازی به انجام حرکت فوق‌العاده و عجیب نیست. مسئولان بانکی تلاش کنند شرایط رسیدن به این امر را فراهم کنند.

■ **آنها بانک مرکزی آمادگی دارند یا برخی تفسیرها اجازه نمی‌دهد در کشور بانک خارجی داشته باشیم.**

■ **هنوز روی درخواستان هستند؟**

بله، به ما پیشنهاد کردند بانک برود در منطقه آزاد کیش، اما بانک خارجی استقبال نمی‌کند چون می‌گویند حجم تجارت در آنجا کافی نیست.

■ **اما از حضور در سرزمین اصلی استقبال می‌کنند؟**

شدیداً درخواست‌های زیادی وجود دارد.

■ **از کج‌ها درخواست دارید؟**

از پاکستان، بحرین و . . .

■ **یعنی کشورهای منطقه‌ای؟**

تا جایی که من اطلاع دارم اگر شرایط فراهم شود، مرسوم است که بانک‌های خارجی در همه کشورها باشند. نباید فرصت را از دست داد. روزی صادرات در دید مردم منفی بود و گفته می‌شد صادرات‌کننده کسی است که ازراق مردم را خارج می‌کند. اما امروز صادرات مورد احترام است.

■ **پس با اصلاح دید زمینه اصلاح قوانین فراهم می‌شود؟**

برخی نگارهای ما باید رفع شود. کارشناسان نباید خود را سانسور کنند. آنچه صلاح مردم است را باید بگویند.
■ **برنامه شما برای اصلاح بازار بازرگانی و مثبت کردن آن چیست؟**
تراز بازرگانی یعنی کارنامه آخر سال. حاصل تمام تلاش سیاسی، اقتصادی و تجاری کشور در حوزه صادرات. اگر همه مشکلات حل شود امید به گرفتن نمره خوب در کارنامه هست. تراز بازرگانی را با یک یا دو حرکت نمی‌شود مثبت کرد. اتلاف بازرگانی وجود دارد. قیمت ارز و تورم هم بر تولید موثر است. خیلی سخت است که بگویم به سمت تراز مثبت می‌رویم یا نه. تراز منفی که از آن شکایت می‌کنم بدون نفت است. برخی اروپایی‌ها می‌گویند تراز ما با شما منفی است و گلابی می‌کنند که لحظه نفت را هم لحاظ می‌کنند. وقتی می‌خواهیم با کالای غیرنفتی تراز را مثبت کنیم کشور مقاومت می‌کند.

■ **مگر ما به چند کشور که مرادوه سنگین تجاری با آنها داریم، نفت صادر می‌کنیم؟**

برخی کشورها هستند که نفت به آنها صادر نمی‌کنیم و تراز ما با آنها منفی است. من در مورد کشورهایی که نفت به آنها صادر می‌شود گفتیم. مثلاً در مورد پاکستان آنها می‌گویند بگذارید برنج ما وارد کشور شما شود.

■ **یعنی تراز بدون نفت اقتصاد تک محصولی را یادآوری می‌کند؟**

بله، امیدواریم در خیلی کشورها صادرات غیرنفتی را بیشتر کنیم. مسئولان بداندن به محض اینکه درآمد نفت به هر دلیل کم شود، تراز ما به شدت منفی است.
■ **در واقع هشدار می‌دهید که اگر تحریم احتمالی ایران صورت بگیرد، ما دچار مشکل می‌شویم؟**

بله، امیدواریم در مورد مشکل صادرات غیرنفتی را بیشتر اجازه به‌دید وارد تحریم نشویم. شاید تحریم کنند و نفت ما بی‌برند.

■ **منظور من این است که اهرم اصلی دست ما نیست؟**

به هر دلیل که درآمد نفتی کم شود، در سمت صادرات غیرنفتی دست ما خیلی پر و قابل کمک نیست.

■ **صادرات غیرنفتی در سال ۸۴ نسبت به سال ۸۳ رشد دو برابری را تجربه کرده و وزیر بازرگانی هم پیش‌بینی رشد ۴۰ درصدی صادرات غیرنفتی را مطرح کردند؟**
برنامه می‌گویند در سال ۱۰/۷ درصد صادرات غیرنفتی باید رشد کند. در سال ۸۳، ۱۰/۷ درصد رشد داشتیم، سال ۸۴ عدد رشدی ۳۸ درصدی نمی‌شد. رشد ۳۸ درصدی هم نسبت به برنامه نیست بلکه نسبت به عملکرد سال ۸۳ است. عملکردی که خودش به هدف برنامه نرسیده بود.

■ **در سال ۸۴ به هدف برنامه رسیدیم؟**

بله، به جای ۸/۵، ۱۰/۵ میلیارد دلار صادر کردیم.

■ **برای اولین بار به برنامه رسیدیم؟**

بله، اصلاً عدد دو رقمی صادرات غیرنفتی در ایران تجربه نشده بود.

■ **چطور شد که از برنامه پیشی گرفتیم؟**

در بخش پتروشیمی و فلزات اساسی واحدهایی به تولید رسیدند که صادرات غیرنفتی را بالا برد. قیمت پایه صادراتی هم سال قبل ۱۰ درصد رشد کرد. در واقع از نظر کمیت خیلی فرق نداشتیم. بیشتر ارزش صادرات رشد کرده است.

یادداشت اقتصادی

پالایشگاه‌ها و مصرف بنزین

با وجود حجم عظیم طرح‌های توسعه پالایشگاه‌ها که با سرمایه‌گذاری ۱۱۷ میلیارد دلاری در مرحله اجرایی قرار گرفته تا پایان برنامه چهارم توسعه میزان تولید بنزین تا سه برابر میزان فعلی افزایش یافته و به ۱۲۰ میلیون لیتر در روز می‌رسد. با اجرای طرح‌های توسعه پالایشگاه‌ها در برنامه چهارم میزان تولید فرآورده از ۲۵۰ میلیون لیتر در روز به ۳۷۰ میلیون لیتر در روز می‌رسد در حالی که میزان تولید نفت کوره به‌شدت کاهش و تولید بنزین و فرآورده‌های مغرب‌افزایش می‌یابد و در این اثنا چنانچه در مدیریت تقاضا و مدیریت مصرف بدون جهت‌گیری در راستای کاهش شدت مصرف اقدامی انجام نشود افزایش یک میلیون بشکه به ظرفیت پالایش کشور که در برنامه چهارم توسعه مبنای قرار گرفته جوایگی نیاز نخواهد بود. اگر خودروهای فرسوده و پرمصرف از رده خارج شده و موضوع CNG سوز کردن خودروها به صورت گسترده

تشدید نگردد و راهکار فیمینی نیز که موجب اصلاح مصرف می‌شود اعمال نگردد تولید پالایشگاه‌ها و افزایش ظرفیت تصفیه نفت خام تا سطح ۲/۵ میلیون بشکه در روز که بالاترین ظرفیت پالایشگاهی در خاورمیانه خواهد بود هیچ نفعی نصیب کشور نمی‌کند و مصرف لجام‌گسیخته تمام سرمایه‌گذاری‌ها را خواهد بلعید. در سال ۵۷ ظرفیت پالایش کشور ۷۳۰ هزار بشکه در روز بود اما هم‌اکنون ظرفیت پالایش در حدود یک میلیون و شصصد هزار بشکه است یعنی ظرفیت بیش از ۲ برابر رشد یافته اما در همین مدت نیز میزان مصرف داخلی چهار فرآورده اصلی و گاز مایع از حدود ۷۵ میلیون لیتر در روز در سال ۱۳۵۷ به بیش از ۲۲۰ میلیون لیتر در سال ۱۳۸۴ رسیده و میزان تولید چهار فرآورده اصلی و گاز مایع که در سال ۵۷ حدود ۱۰۰ میلیون لیتر در روز بود به بیش از ۲۲۳ میلیون لیتر افزایش یافته است. اگر در طول برنامه سوم مدیریت مصرف مطابق برنامه می‌توانست رشد مصرف را در سطح ۵/۴ درصد در سال ۱۳۵۷ به بیش از ۲۲۰ میلیون لیتر در سال ۱۳۸۴ رسیده و میزان تولید چهار فرآورده اصلی و گاز مایع که در سال ۵۷ حدود ۱۰۰ میلیون لیتر در روز بود به بیش از ۲۲۳ میلیون لیتر افزایش یافته است. اگر در طول برنامه سوم مدیریت مصرف مطابق برنامه می‌توانست رشد مصرف را در سطح ۵/۴ درصد در سال ۱۳۵۷ به بیش از ۲۲۰ میلیون لیتر در سال ۱۳۸۴ رسیده و میزان تولید چهار فرآورده اصلی و گاز مایع که در سال ۵۷ حدود ۱۰۰ میلیون لیتر در روز بود به بیش از ۲۲۳ میلیون لیتر افزایش یافته است. اگر در طول برنامه سوم مدیریت مصرف مطابق برنامه می‌توانست رشد مصرف را در سطح ۵/۴ درصد در سال ۱۳۵۷ به بیش از ۲۲۰ میلیون لیتر در سال ۱۳۸۴ رسیده و میزان تولید چهار فرآورده اصلی و گاز مایع که در سال ۵۷ حدود ۱۰۰ میلیون لیتر در روز بود به بیش از ۲۲۳ میلیون لیتر افزایش یافته است. اگر در طول برنامه سوم مدیریت مصرف مطابق برنامه می‌توانست رشد مصرف را در سطح ۵/۴ درصد در سال ۱۳۵۷ به بیش از ۲۲۰ میلیون لیتر در سال ۱۳۸۴ رسیده و میزان تولید چهار فرآورده اصلی و گاز مایع که در سال ۵۷ حدود ۱۰۰ میلیون لیتر در روز بود به بیش از ۲۲۳ میلیون لیتر افزایش یافته است. اگر در طول برنامه سوم مدیریت مصرف مطابق برنامه می‌توانست رشد مصرف را در سطح ۵/۴ درصد در سال ۱۳۵۷ به بیش از ۲۲۰ میلیون لیتر در سال ۱۳۸۴ رسیده و میزان تولید چهار فرآورده اصلی و گاز مایع که در سال ۵۷ حدود ۱۰۰ میلیون لیتر در روز بود به بیش از ۲۲۳ میلیون لیتر افزایش یافته است. اگر در طول برنامه سوم مدیریت مصرف مطابق برنامه می‌توانست رشد مصرف را در سطح ۵/۴ درصد در سال ۱۳۵۷ به بیش از ۲۲۰ میلیون لیتر در سال ۱۳۸۴ رسیده و میزان تولید چهار فرآورده اصلی و گاز مایع که در سال ۵۷ حدود ۱۰۰ میلیون لیتر در روز بود به بیش از ۲۲۳ میلیون لیتر افزایش یافته است. اگر در طول برنامه سوم مدیریت مصرف مطابق برنامه می‌توانست رشد مصرف را در سطح ۵/۴ درصد در سال ۱۳۵۷ به بیش از ۲۲۰ میلیون لیتر در سال ۱۳۸۴ رسیده و میزان تولید چهار فرآورده اصلی و گاز مایع که در سال ۵۷ حدود ۱۰۰ میلیون لیتر در روز بود به بیش از ۲۲۳ میلیون لیتر افزایش یافته است. اگر در طول برنامه سوم مدیریت مصرف مطابق برنامه می‌توانست رشد مصرف را در سطح ۵/۴ درصد در سال ۱۳۵۷ به بیش از ۲۲۰ میلیون لیتر در سال ۱۳۸۴ رسیده و میزان تولید چهار فرآورده اصلی و گاز مایع که در سال ۵۷ حدود ۱۰۰ میلیون لیتر در روز بود به بیش از ۲۲۳ میلیون لیتر افزایش یافته است. اگر در طول برنامه سوم مدیریت مصرف مطابق برنامه می‌توانست رشد مصرف را در سطح ۵/۴ درصد در سال ۱۳۵۷ به بیش از ۲۲۰ میلیون لیتر در سال ۱۳۸۴ رسیده و میزان تولید چهار فرآورده اصلی و گاز مایع که در سال ۵۷ حدود ۱۰۰ میلیون لیتر در روز بود به بیش از ۲۲۳ میلیون لیتر افزایش یافته است. اگر در طول برنامه سوم مدیریت مصرف مطابق برنامه می‌توانست رشد مصرف را در سطح ۵/۴ درصد در سال ۱۳۵۷ به بیش از ۲۲۰ میلیون لیتر در سال ۱۳۸۴ رسیده و میزان تولید چهار فرآورده اصلی و گاز مایع که در سال ۵۷ حدود ۱۰۰ میلیون لیتر در روز بود به بیش از ۲۲۳ میلیون لیتر افزایش یافته است. اگر در طول برنامه سوم مدیریت مصرف مطابق برنامه می‌توانست رشد مصرف را در سطح ۵/۴ درصد در سال ۱۳۵۷ به بیش از ۲۲۰ میلیون لیتر در سال ۱۳۸۴ رسیده و میزان تولید چهار فرآورده اصلی و گاز مایع که در سال ۵۷ حدود ۱۰۰ میلیون لیتر در روز بود به بیش از ۲۲۳ میلیون لیتر افزایش یافته است. اگر در طول برنامه سوم مدیریت مصرف مطابق برنامه می‌توانست رشد مصرف را در سطح ۵/۴ درصد در سال ۱۳۵۷ به بیش از ۲۲۰ میلیون لیتر در سال ۱۳۸۴ رسیده و میزان تولید چهار فرآورده اصلی و گاز مایع که در سال ۵۷ حدود ۱۰۰ میلیون لیتر در روز بود به بیش از ۲۲۳ میلیون لیتر افزایش یافته است. اگر در طول برنامه سوم مدیریت مصرف مطابق برنامه می‌توانست رشد مصرف را در سطح ۵/۴ درصد در سال ۱۳۵۷ به بیش از ۲۲۰ میلیون لیتر در سال ۱۳۸۴ رسیده و میزان تولید چهار فرآورده اصلی و گاز مایع که در سال ۵۷ حدود ۱۰۰ میلیون لیتر در روز بود به بیش از ۲۲۳ میلیون لیتر افزایش یافته است. اگر در طول برنامه سوم مدیریت مصرف مطابق برنامه می‌توانست رشد مصرف را در سطح ۵/۴ درصد در سال ۱۳۵۷ به بیش از ۲۲۰ میلیون لیتر در سال ۱۳۸۴ رسیده و میزان تولید چهار فرآورده اصلی و گاز مایع که در سال ۵۷ حدود ۱۰۰ میلیون لیتر در روز بود به بیش از ۲۲۳ میلیون لیتر افزایش یافته است. اگر در طول برنامه سوم مدیریت مصرف مطابق برنامه می‌توانست رشد مصرف را در سطح ۵/۴ درصد در سال ۱۳۵۷ به بیش از ۲۲۰ میلیون لیتر در سال ۱۳۸۴ رسیده و میزان تولید چهار فرآورده اصلی و گاز مایع که در سال ۵۷ حدود ۱۰۰ میلیون لیتر در روز بود به بیش از ۲۲۳ میلیون لیتر افزایش یافته است. اگر در طول برنامه سوم مدیریت مصرف مطابق برنامه می‌توانست رشد مصرف را در سطح ۵/۴ درصد در سال ۱۳۵۷ به بیش از ۲۲۰ میلیون لیتر در سال ۱۳۸۴ رسیده و میزان تولید چهار فرآورده اصلی و گاز مایع که در سال ۵۷ حدود ۱۰۰ میلیون لیتر در روز بود به بیش از ۲۲۳ میلیون لیتر افزایش یافته است. اگر در طول برنامه سوم مدیریت مصرف مطابق برنامه می‌توانست رشد مصرف را در سطح ۵/۴ درصد در سال ۱۳۵۷ به بیش از ۲۲۰ میلیون لیتر در سال ۱۳۸۴ رسیده و میزان تولید چهار فرآورده اصلی و گاز مایع که در سال ۵۷ حدود ۱۰۰ میلیون لیتر در روز بود به بیش از ۲۲۳ میلیون لیتر افزایش یافته است. اگر در طول برنامه سوم مدیریت مصرف مطابق برنامه می‌توانست رشد مصرف را در سطح ۵/۴ درصد در سال ۱۳۵۷ به بیش از ۲۲۰ میلیون لیتر در سال ۱۳۸۴ رسیده و میزان تولید چهار فرآورده اصلی و گاز مایع که در سال ۵۷ حدود ۱۰۰ میلیون لیتر در روز بود به بیش از ۲۲۳ میلیون لیتر افزایش یافته است. اگر در طول برنامه سوم مدیریت مصرف مطابق برنامه می‌توانست رشد مصرف را در سطح ۵/۴ درصد در سال ۱۳۵۷ به بیش از ۲۲۰ میلیون لیتر در سال ۱۳۸۴ رسیده و میزان تولید چهار فرآورده اصلی و گاز مایع که در سال ۵۷ حدود ۱۰۰ میلیون لیتر در روز بود به بیش از ۲۲۳ میلیون لیتر افزایش یافته است. اگر در طول برنامه سوم مدیریت مصرف مطابق برنامه می‌توانست رشد مصرف را در سطح ۵/۴ درصد در سال ۱۳۵۷ به بیش از ۲۲۰ میلیون لیتر در سال ۱۳۸۴ رسیده و میزان تولید چهار فرآورده اصلی و گاز مایع که در سال ۵۷ حدود ۱۰۰ میلیون لیتر در روز بود به بیش از ۲۲۳ میلیون لیتر افزایش یافته است. اگر در طول برنامه سوم مدیریت مصرف مطابق برنامه می‌توانست رشد مصرف را در سطح ۵/۴ درصد در سال ۱۳۵۷ به بیش از ۲۲۰ میلیون لیتر در سال ۱۳۸۴ رسیده و میزان تولید چهار فرآورده اصلی و گاز مایع که در سال ۵۷ حدود ۱۰۰ میلیون لیتر در روز بود به بیش از ۲۲۳ میلیون لیتر افزایش یافته است. اگر در طول برنامه سوم مدیریت مصرف مطابق برنامه می‌توانست رشد مصرف را در سطح ۵/۴ درصد در سال ۱۳۵۷ به بیش از ۲۲۰ میلیون لیتر در سال ۱۳۸۴ رسیده و میزان تولید چهار فرآورده اصلی و گاز مایع که در سال ۵۷ حدود ۱۰۰ میلیون لیتر در روز بود به بیش از ۲۲۳ میلیون لیتر افزایش یافته است. اگر در طول برنامه سوم مدیریت مصرف مطابق برنامه می‌توانست رشد مصرف را در سطح ۵/۴ درصد در سال ۱۳۵۷ به بیش از ۲۲۰ میلیون لیتر در سال ۱۳۸۴ رسیده و میزان تولید چهار فرآورده اصلی و گاز مایع که در سال ۵۷ حدود ۱۰۰ میلیون لیتر در روز بود به بیش از ۲۲۳ میلیون لیتر افزایش یافته است. اگر در طول برنامه سوم مدیریت مصرف مطابق برنامه می‌توانست رشد مصرف را در سطح ۵/۴ درصد در سال ۱۳۵۷ به بیش از ۲۲۰ میلیون لیتر در سال ۱۳۸۴ رسیده و میزان تولید چهار فرآورده اصلی و گاز مایع که در سال ۵۷ حدود ۱۰۰ میلیون لیتر در روز بود به بیش از ۲۲۳ میلیون لیتر افزایش یافته است. اگر در طول برنامه سوم مدیریت مصرف مطابق برنامه می‌توانست رشد مصرف را در سطح ۵/۴ درصد در سال ۱۳۵۷ به بیش از ۲۲۰ میلیون لیتر در سال ۱۳۸۴ رسیده و میزان تولید چهار فرآورده اصلی و گاز مایع که در سال ۵۷ حدود ۱۰۰ میلیون لیتر در روز بود به بیش از ۲۲۳ میلیون لیتر افزایش یافته است. اگر در طول برنامه سوم مدیریت مصرف مطابق برنامه می‌توانست رشد مصرف را در سطح ۵/۴ درصد در سال ۱۳۵۷ به بیش از ۲۲۰ میلیون لیتر در سال ۱۳۸۴ رسیده و میزان تولید چهار فرآورده اصلی و گاز مایع که در سال ۵۷ حدود ۱۰۰ میلیون لیتر در روز